

Sygn. akt III A Ua 1581/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Irena Różańska-Dorosz
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska (spr.) SSA Maria Pietkun
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku A. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek apelacji A. O.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 20 września 2011 r. sygn. akt V U 368/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2011 r. Sąd Okręgowy w Opolu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawcy A. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 30 grudnia 2010 r., znak: (...), obejmującej wnioskodawcę ubezpieczeniem opisanym w tej decyzji i za okres tam wskazany.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą nieprzerwanie od 10.04.1995 r. do nadal i z tego tytułu wykazywał przychody i koszty.

Od 1.01.1996 r. A. O. miał ustalone prawo do renty inwalidzkiej II grupy inwalidów, a od 1.09.1997 r. – renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, świadczenie było zawieszona, w związku z tym wnioskodawca nie odprowadzał składek na ubezpieczenie społeczne. Na rzecz wnioskodawcy odprowadzane były składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Od 1.04.1999 r. wnioskodawca nie miał ustalonego prawa do renty i podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu.

A. O. od dnia 1.01.2008 r. dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 30.12.2010 r. Organ Rentowy z urzędu objął wnioskodawcę obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, za czas od 1.04.1999 r. do 31.12.2007 r. z tego okresu został wyłączony okres, kiedy ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy z tego tytułu było dobrowolne (od 1.01.1999 r. do 31.03.1999 r.) oraz za okres, od którego wnioskodawca dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (1.01.2008 r.).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji, wskazując na podstawę prawną rozstrzygnięcia, a to art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 13 pkt 4, art. 46, art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 205, poz. 1585 ze zmian.), przyjął, że skoro wnioskodawca w okresie od dnia 31.12.1998 r. miał przyznane prawo do renty, która była zawieszona i prowadził jednocześnie działalność gospodarczą, a w okresie od 1.01.1999 r. do 31.03.1999 r. ubezpieczenie społeczne z tego tytułu było dobrowolne, a dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z dniem 1.01.2008 r., to za okres objęty zaskarżoną decyzją podlegał ubezpieczeniom społecznym w niej wymienionym na podstawie już wymienionych wyżej przepisów ustawy systemowej.

Z wyrokiem tym nie zgodził się wnioskodawca wywodząc apelację, w której zaskarżył go w całości zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 86 i art. 87 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585) zwanej dalej ustawą systemową poprzez ich błędną wykładnię przez przyjęcie, iż pomimo przeprowadzenia czynności kontrolnych przez organ rentowy na podstawie powyższych przepisów, które nie wykazały nieprawidłowości w 2005 r., organ przyjął, iż ubezpieczony winien być objęty obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym za okres od 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 68 ust. 1 pkt 1 a) i d) ustawy systemowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przez przyjęcie, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest zobowiązany do stwierdzania i ustalania obowiązku ubezpieczeń społecznych czy też prowadzenia rozliczeń z płatnikami składek z tytułu należnych składek i wypłacanych przez nich świadczeń podlegających finansowaniu z funduszy ubezpieczeń społecznych lub innych źródeł, w sytuacji, gdy przeprowadza u płatnika kontrole,
3. naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 91 ust. 5 ustawy systemowej poprzez jego niewłaściwe zastosowanie przez przyjęcie, iż zakład mógł wydać skarżoną decyzję w sytuacji, gdy podstawą wydania takiej decyzji może być wyłącznie protokół kontroli, który sporządzony w 2005 roku, nie wskazywał nieprawidłowości,
4. naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy mających istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:
 - art. 227 kpc poprzez pominięcie faktu działania wnioskodawcy w dobrej wierze i zaufaniu do organu rentowego oraz braku w zachowaniu wnioskodawcy złej woli, a ponadto nie uwzględnieniu przeprowadzonej u płatnika przez ZUS kontroli w 2005 r., która nie wykazała jakichkolwiek nieprawidłowości,
 - art. 328 § 2 kpc poprzez brak należytego uzasadnienia dlaczego Sąd pominął podnoszone przez stronę odwołującą się błędy zaistniałe po stronie organu, jak również nie ustosunkował się do treści i znaczenia protokołu kontroli z 10 czerwca 2005 r.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

- 1. zmianę zaskarżonego wyroku i zmianę zaskarżonej decyzji ZUS poprzez nie obejmowanie skarżącego obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi,

ewentualnie o:

1.

1. uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi I instancji,
2. zasądzenie od ZUS na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem nie zachodzą zarzuty w niej podniesione.

Apelacja w istocie rzeczy opiera się na zarzutach co do skutków wniosków i ustaleń protokołu kontroli przeprowadzonej przez ZUS w okresie od 16.05.2005 r. do 10.06.2005 r. z przerwami tam wskazanymi, a której to protokół znajduje się w aktach ZUS, z których to Sąd I instancji dopuścił dowód.

Kontrolą wówczas objęto okres od 1.01.1999 r. do 30.04.2005 r. Pobrane próby do kontroli odbyły się z okresu od 1.01.2002 r. do 31.12.2004 r. Przeprowadzone wówczas za okres wybiórczy próby kontrolowanego materiału nie wykazały uchybień.

Przede wszystkim wskazać należy, że podstawą wydania zaskarżonej decyzji nie był protokół kontroli, na który powołuje się skarżący, lecz akta i dokumenty znajdujące się w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS. Nie można nie dostrzec i tego, że decyzja obejmuje okres od 1.04.1999 r. do 31.12.2007 r., a więc wykracza poza okres objęty kontrolą w 2005 r.

Stąd też chybiony jest zarzut naruszenia art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 205, poz. 1585 ze zmian.) wymieniony w pkt. 4 petitum apelacji.

Nie zachodzi również wskazane przez skarżącego naruszenie przepisu art. 68 ust. 1 pkt 1a i d ustawy systemowej w sposób wskazany w pkt. 2 petitum apelacji. Uszło uwadze skarżącego, że w myśl art. 46 ustawy systemowej „płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy”. Płatnikiem składek jest wnioskodawca, a zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają z zastrzeżeniem art. 8 i art. 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Oznacza to, że wnioskodawca prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą jest z mocy ustawy objęty ubezpieczeniem wskazanym w art. 6 ustawy, co dalej oznacza, jak już wyżej wskazano, że jako płatnik składek nałożone są na niego obowiązki wynikające ze wskazanego art. 46 ustawy systemowej.

Skarżący wskazuje na naruszenie przez Sąd I instancji przepisu art. 86 i 87 ustawy systemowej. Zostało już wyżej wskazane, że zaskarżona decyzja znajduje oparcie w dokumentach znajdujących się w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS i nie można przyjąć, że podstawą wydania zaskarżonej decyzji za okres w niej wskazany jest jedynie protokół kontroli ZUS, na który powołuje się wnioskodawca. Stąd też również zarzut w takim ujęciu, jak to artykułuje skarżący w pkt. 1 petitum apelacji, jest chybiony.

Również nie zachodzi naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 227 kpc i art. 328 § 2 kpc w sposób wskazany przez skarżącego.

Zgodnie z art. 227 kpc „przedmiotem dowodu są fakty mające dla sprawy istotne znaczenie”. Istotnym dla sprawy jest to, że wnioskodawca prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą jest objęty obowiązkowo ubezpieczeniem społecznym i z tego tytułu ciąży na nim obowiązki nałożone przepisami ustawy systemowej, o których już wcześniej była mowa.

Zaskarżona decyzja jest decyzją ustalającą okres podlegania ubezpieczeniom społecznym , wynikającym z ustawy, ubezpieczeniom, którym wnioskodawca podlegał obowiązkowo, stąd też nie można odnosić się do tego obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym kategoriami dobrej, czy złej, wiary.

Dlatego też również zarzut naruszenia prawa procesowego wyrażony w pkt. 4 petitum apelacji nie jest uzasadniony.

Skoro zatem apelacja jest bezzasadna, jako taka podlega oddaleniu w oparciu o art. 385 kpc.